

1. Το άρθρο 36, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 222/77 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί της κοινοτικής διαμετακομίσεως, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 474/90 του Συμβουλίου, της 22ας Φεβρουαρίου 1990, για την κατάργηση της κατάθεσης του δελτίου διέλευσης κατά τη διέλευση εσωτερικών συνόρων της Κοινότητας, σε συνδυασμό με το άρθρο 11α, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1062/87 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1987, για τις διατάξεις εφαρμογής και τα μέτρα απλούστευσης του καθεστώτος κοινοτικής διαμετακόμισης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1429/90 της Επιτροπής, της 29ης Μαΐου 1990, έχει την έννοια ότι το κράτος μέλος από το οποίο εξαρτάται το τελωνείο αναχωρήσεως μπορεί να προβεί στην είσπραξη εισαγωγικών δασμών μόνον εφόσον επισήμανε στον κυρίως υπόχρεο ότι διέθετε προθεσμία τριών μηνών για να προσκομίσει αποδείξεις σχετικά με τον τόπο διαπράξεως της παραβάσεως ή της παρατυπίας και εφόσον τέτοιες αποδείξεις δεν προσκομίστηκαν εντός της προθεσμίας αυτής.
2. Το άρθρο 36, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 222/77 έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση όπου το κράτος μέλος, από το οποίο εξαρτάται το τελωνείο αναχωρήσεως, πρόβη στην είσπραξη των δασμών των σχετικών με τα τεθέντα υπό καθεστώς κοινοτικής διαμετακομίσεως εμπορεύματα έστω και αν δεν παρασχέθηκε στον κυρίως υπόχρεο προθεσμία για να προσκομίσει αποδείξεις σχετικά με τον τόπο όπου πράγματι διεπράχθη η παράβαση ή η παρατυπία, σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 11α, παράγραφος 2, του κανονισμού 1062/87, και, σε μια τέτοια περίπτωση, η επιστροφή των παρανόμως εισπραχθέντων δασμών δεν εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι οι οφειλόμενοι από τον κυρίως υπόχρεο δασμοί καταβλήθηκαν εντός του κράτους μέλους όπου διεπράχθη η παράβαση.

(¹) ΕΕ C 278 της 5.9.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 21ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-391/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 93/43/ΕΟΚ — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη»)

(2000/C 34/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-391/98, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Κοντού-Durande) κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(εκπρόσωποι: N. Δαφνίου και I. Χαλκιάς), με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, σχετικά με την υγιεινή των ειδών διατροφής (ΕΕ L 175, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Kartheyn, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, G. Hirsch και H. Ragnemalm (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, σχετικά με την υγιεινή των ειδών διατροφής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 397 της 19.12.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 21ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-430/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 94/45/ΕΚ — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη»)

(2000/C 34/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-430/98, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. J. Kuijper και N. Yerell) κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: P. Steinmetz), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας και/ή μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/45/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1994, για τη θέσπιση μιας ευρωπαϊκής επιτροπής επιχειρήσεως ή μιας διαδικασίας σε επιχειρήσεις και ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι